

Κτιτορικό μνημόσυνο στην Παναγία Σουμελά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στο Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά στο Βέρμιο λειτούργησε και κήρυξε τον θείο Λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων σήμερα, Κυριακή, 21η Αυγούστου, το πρωί.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας τέλεσε το καθιερωμένο κτιτορικό μνημόσυνο και αμέσως μετά τρισάγιο στον τάφο των πρωτεργατών του Σωματείου «Παναγία Σουμελά» Φίλωνος Κτενίδη και Παναγιώτη Τανιμανίδη.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος τόνισε:

«Διατί ήμεϊς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;»

Ένα ακόμη θαῦμα τοῦ Κυρίου μας μᾶς περιέγραψε σήμερα ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Ματθαῖος, τό θαῦμα τῆς θεραπείας ἑνός δαιμονιζομένου νέου.

Ὁ πατέρας τοῦ νέου πλησιάζει πρῶτα τοὺς μαθητές τοῦ Χριστοῦ καί τοὺς παρακαλεῖ νά τόν βοηθήσουν, ἀπαλλάσσοντας τό παιδί του ἀπό τό

δαιμόνιο πού τό ταλαι-πωροῦσε. Ὅμως οἱ μαθητές ἀδυνα-τοῦν νά τό θεραπεύσουν καί ὁ πατέρας ἀπευθύνεται στόν Χριστό καί βρίσκει τήν ἴαση πού ἀποζητᾶ.

Στόν Χριστό ὅμως ἀπευθύνονται καί οἱ μαθητές του μέ μία ἀπορία. «Διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκ-βαλεῖν αὐτό;» Γιατί, τοῦ λένε, ἐμεῖς δέν μπο-ρέσαμε νά βγάλουμε τό δαιμόνιο ἀπό τόν νέο;

Ὁ Χριστός εἶχε δώσει στους μαθη-τές του ἤδη «ἐξουσίαν κατά πνευ-μάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά», ὅπως γράφει ὁ ἴδιος ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Ματθαῖος, καί γι' αὐτό οἱ μαθητές ἀποροῦν καί διε-ρω-τῶνται. Διερωτῶνται, γιατί δέν εἶχαν συνειδητοποιήσει ἀκόμη ὅτι δέν ἀρκοῦσε ἡ χάρη καί ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ γιά νά ἐπιτελοῦν θαύ-ματα, χρειαζόταν καί ἡ πίστη. Δέν εἶχαν συνειδητοποιήσει ὅτι ἡ ἐπι-τί-μηση τῆς ἀπιστίας πού ἔκανε ὁ Κύ-ριος, λίγο πρὶν νά θεραπεύσει τόν δαιμονισμένο νέο, ἀφοροῦσε ἐν μέρει καί τούς ἴδιους. Γι' αὐτό καί ὁ Χριστός ἀπαντᾶ στήν ἀπορία τους, ἐπιτιμώντας τήν ὀλιγοπιστία τους.

«Λέγει αὐτοῖς· διά τήν ὀλιγοπι-στί-αν ὑμῶν», σημειώνει ὁ ἱερός εὐαγ-γελιστής. Καί γιά νά δείξει τό μέ-γεθος τῆς ὀλιγοπιστίας τους συμ-πλη-ρώνει πῶς, ἐάν ἔχουν πίστη καί μόνο σάν τόν κόκκο τοῦ συναπιῶ, πού εἶναι ὁ μικρότερος ἀπό ὅλους τούς σπόρους, τίποτε δέν θά τούς ἦταν ἀδύνατο.

Ἡ ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ πρὸς τούς μαθητές του ἀποτελεῖ ἀπά-ντη-ση καί στίς δικές μας ἀπορίες, τίς ὁποῖες ἄλλοτε μπορεῖ νά τίς ἐκφράζουμε δημόσια καί ἄλλοτε νά τίς αἰσθανόμεθα μέσα στά μύχια τῆς ψυχῆς μας.

Βέβαια, οἱ δικές μας ἀπορίες δέν εἶναι γιατί δέν κάνουμε ἐμεῖς θαύ-ματα, ἀλλά γιατί δέν ζοῦμε θαύ-ματα, γιατί δέν βλέπουμε νά γίνο-νται θαύματα ἢ ἀκόμη γιατί δέν βλέπουμε τόν Θεό νά ἐπεμβαίνει στή ζωή τοῦ κόσμου καί νά διορ-θώνει τίς ἀδικίες πού συμβαίνουν καί νά μᾶς σώζει ἀπό τίς πανδημίες καί τίς καταστροφές.

Όλες αυτές οι άπορίες μας είναι ίσως εύλογες και δικαιολογημένες. Έξισου όμως εύλογη είναι και η απάντηση του Χριστού που άκού-σα-με στό σημερινό εύαγγελικό ανά-γνωσμα και έπαναλαμβάνει προς όλους μας σήμερα. «Διά τήν όλιγοπιστίαν ύμών», μάς λέγει.

Η έλλειψη πίστεως είναι αυτή που μάς κάνει νά μήν βλέπουμε και νά μήν ζοϋμε θαύματα, ένω γνω-ρίζουμε ότι η πίστη είναι η μόνη αλλά άπαραίτητη προϋπόθεση για τά θαύματα του Χριστού.

Και όταν λέγει πίστη, δέν έννοεί τήν άόριστη και άφηρημένη πίστη στην ύπαρξη του Θεού, τήν όποία, όπως λέγει ο ίδιος ο Χριστός, έχουν άκόμη και τά δαιμόνια, αλλά πίστη «δι' έργων ένεργουμένην». Πίστη που νά άποδεικνύεται μέ πράξεις άγάπης και άρετής. Πίστη που νά άποδεικνύεται άπό τήν προ-σπά-θεια και τόν άγώνα μας νά ζήσουμε τήν έν Χριστώ ζωή, νά ζήσουμε κοντά στόν Χριστό και μέσα στην Έκκλησία συνειδητά και διά βίου, και όχι νά καταφεύγουμε στόν Χρι-στό μόνο όταν εύρισκόμεθα σέ κίνδυ-νο ή σέ άνάγκη.

Αυτή τήν πίστη ζητᾶ ο Χριστός και άπό μάς σήμερα και τήν ζητᾶ άπό όλους μας και ως άτομα και ως κοινωνία και ως Έθνος.

Βλέπουμε όλοι τίς δυσκολίες και τούς κινδύνους που έλλοχεύουν στόν κόσμο. Βλέπουμε τό σκάφος νά κλυδωνίζεται και νά τaráσ-σε-ται άπό τά κύματα τών φυσικών και τών λοιπών καταστροφών, τών πολέμων και τών συνεπειών τους.

Βλέπουμε ότι η εξέλιξη της πορείας των ανθρώπων οδηγεί τον κόσμο μας σε άδιέξοδο και η μόνη ελπίδα μας είναι η επέμβαση του Θεού, είναι ένα θαύμα. Γι' αυτό μᾶς χρειάζεται η πίστη, ὅπως μᾶς χρειάζεται και στην προσωπική μας ζωή και στα προσωπικά μας προβλήματα.

Αὐτή τήν πίστη διέθεταν οἱ πα-τέ-ρες μας, οἱ ὁποῖοι πρὶν ἀπὸ 100 χρόνια ἔφθασαν διωγμένοι, κατα-τρεγμένοι, ἐξαντλημένοι, χωρίς νά ἔχουν τίποτε σχεδόν μαζί τους ἀπὸ τίς ἀλησμόνητες πατρίδες τοῦ Πό-ντου καί τῆς Μικρᾶς Ἀσίας στήν Ἑλλάδα.

Ἄν ἄντεξαν νά κάνουν αὐτό τό φοβερό ταξίδι τῆς προσφυγιᾶς, τό ἄντεξαν μέ τή δύναμη πού τοὺς ἔδινε ἡ πίστη στόν Θεό.

Ἄν κατόρθωσαν νά ξαναδημιουργήσουν τή ζωή τους στήν καινού-ρια πατρίδα, τό ἐπέτυχαν μέ τή δύναμη τῆς πίστεώς τους στόν Θεό καί στήν Παναγία. Ἀλλά καί ἂν κατόρθωσαν νά δημι-οургήσουν καί αὐτό τό νέο θρονί τῆς Παναγίας τῆς Σουμελιώτισσας, αὐτό τό Πανελλήνιο Ἱερό Προ-σκύ-νημα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, καί αὐτό ὀφείλεται στήν πίστη τους.

Τελώντας, λοιπόν, σήμερα τό ἐτή-σιο κτητορικό μνημόσυνο καί προ-σευχόμενοι γιά τήν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τῶν ἀοιδίμων κτητόρων καί εὐεργετῶν τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ Προσκυνηματος, ἄς διδαχθοῦμε ἀπὸ τήν πίστη τους στόν Θεό, ἡ ὁποία τοὺς βοήθησε νά δοῦν καί νά ζήσουν θαύματα, γιατί ἕνα θαύμα εἶναι καί αὐτός ὁ ἱερός ναός καί τό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ.

Ἄς διδαχθοῦμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς ἀπὸ τήν πίστη τους καί ἄς τήν μιμηθοῦμε. Ἄς καταφεύγουμε στήν Παναγία ὄχι μόνο σέ δύσκολες ἡμέρες ἀλλά καθημερινά, μέ πίστη, ζητώντας τή βοήθειά της, εὐχαριστώντας την γιατί μᾶς προστατεύει, γιατί μᾶς φροντίζει, γιατί μᾶς παρηγορεῖ ἀπὸ τίς θλίψεις καί τίς δοκιμασίες τίς ὁποῖες περνοῦμε. Τότε ἡ Παναγία μας θά δεχθεῖ τήν παράκλησή μας, γιατί θά εἶναι γεμάτη μέ πίστη ὅτι ὁ Θεός καί ἡ Παναγία μποροῦν νά ἀλλάξουν τά πράγματα καί νά μᾶς βοηθήσουν, ὄχι μόνο στήν πορεία αὐτῆς τῆς ζωῆς ἀλλά πάνω ἀπὸ ὅλα στήν αἰώνια πορεία, γιά νά ζήσουμε κοντά στόν Θεό, στήν Παναγία καί στοὺς ἁγίους μας.

[Για φωτογραφίες κάντε κλικ ἐδῶ](#)